

Број: 156-11/09
28.4.2009.године
Београд

УПРАВА ЗА РАДОВИМА НА ПОСЛОВЕ
НАМА
29 APR 2009

Служба		Служба	Служба
279			✓

МИНИСТАРСТВО ПОЉОПРИВРЕДЕ,
ШУМАРСТВА И ВОДОПРИВРЕДЕ
УПРАВА ЗА ШУМЕ

- Директору, господину др Саши Орловићу -
БЕОГРАД

Поштовани,

захваљујем Вам се на исцрпном одговору, на дописе које је Вама и другим државним органима упутио Ловачки савез Србије, у вези Нацрта закона о дивљачи и ловству, (у даљем тексту: Нацрт закона).

Ваш одговор смо пажљиво прочитали. На жалост, њиме се ствара утисак да наше навођење мишљења међународних консултаната из мисије FAO, није схваћено на прави начин.

Акта Ловачког савеза Србије, о којима говорите, садрже интегрална и комплетна мишљења и препоруке међународних консултаната из мисије FAO, у погледу њиховог виђења улоге и статуса ловачких савеза и ловачких удружења у новом закону, (о томе они нису рекли ништа друго осим оног што је цитирано) и нису истргнута ни из каквог контекста, нити таквим њиховим навођењем Ловачки савез Србије, било како "врши обмањивање јавности".

Да је све ово тачно говори и податак да се у Вашем одговору не износи ни једна чињеница која би поткрепила ову грубу и пре свега, неосновану, тврдњу.

Чињеница је да Нацрт закона, ни једним словом, није уважио мишљења и препоруке међународних консултаната из мисије FAO, у делу везаном за улогу и статус ловачких савеза и ловачких удружења.

Молио бих Вас да ме, у вези тога, чињеницама разуверите, дотле сам слободан да Вам, још једном, цитирам та мишљења.

У извештају госпође **Cirelli**, поглавље 2.2. Улога администрације и других учесника, у четвртном пасусу, између осталог, наведено је:

"... било би важно поново размотрити садашња овлашћења Ловачког савеза Србије, који је до сада имао доминантну улогу у том сектору и ако се укаже потреба ревидирати их", као и "Савез и његови чланови имају искуство и способности које се сада не могу пронаћи на другом месту, тако да и поред тога што мора да постоји отвореност према другим потенцијалним учесницима, сасвим је могуће да ће Савез практично и даље имати доминантну улогу у наредном периоду".

У извештају господина **Јанозовича**, поглавље 12. Улога Ловачког савеза Србије, већ у првом ставу јасно је наведено:

"У драфтовима докумената, организациона структура ловства у Србији, статус и улога Централне ловачке организације није поменута. Ловачки савез Србије има 110 година традиције и треба да има одговарајућу улогу у тим документима".

Даље, у Препорукама, господин **Јанозович**, већ на почетку, у првом ставу, наводи:

"Опис организационе структуре треба да буде урађен у овим документима, као: корисници ловишта, корисници ловишта са посебном наменом, (укључујући јавна предузећа за газдовање шумама и националне паркове), ловачка организација са свим врстама корисника на нивоу подручја, Ловачки савез Србије као централна организација".

У другом ставу препорука, господин Јанозович, наводи:

"Улога Ловачког савеза Србије треба да буде: заступање ловаца у земљи и иностранству, провођење истраживања планираних од стране државног сервиса / агенције или научних установа (универзитета, института), издавање ловачке идентификационе карте (по положеном ловачком испиту) ловцима, образовање и организација обуке, укључујући ловачке испите, испите за ловочуваре и испите за оцењивање трофеја, издавање ловачког часописа и друге ловачке литературе, бригу за сертификате о гајењу и обуци ловачких паса, издавање званичног ценовника трофеја дивљачи . . ."

О овоме нема ни слова у Нацрту закона, а овако утврђена улога Ловачког савеза Србије ничим не задире у вршење делатности од општег интереса која је, када се ради о дивљачи, дефинисана одредбом члана 2. став 1. Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, (Сл.гл. РС бр. 25/02 и др), као **коришћење, управљање, заштита и унапређење дивљачи** као добра од општег интереса.

Осим тога, појмовима као што су "равноправност на тржишту", "слободна конкуренција", "злоупотреба монополског положаја" и сл. никако нема места када се говори о Закону о дивљачи и ловству, јер **дивљач није роба**, већ добро од општег интереса и природно богатство.

Уместо бављења оваквим терминима, требало је погледати Закон о спорту, у коме цело 3. поглавље, Спортска друштва и савези, са седам чланова, говори о спортским савезима.

У овој земљи постоји један Фудбалски савез Србије, један Кошаркашки савез и да даље не набрајамо и никоме не пада напамет да то сматра повредом "равноправности на тржишту", "слободне конкуренција" и "злоупотребом монополског положаја".

Ловачка удружења и савези су, као субјекти у ловству, били утврђени у свим досадашњим законима о ловству, од кад постоји држава Србија.

Ловачка удружења и савези су и у упоредном праву свих околних и многих других држава, утврђени као субјекти у ловству а да то, ни на који начин, не оспорава равноправност свих, нити подразумева привилеговање било кога.

Међутим, важећим Законом о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, ловачка удружења су та којима је онемогућено да буду један од изједначених субјеката, равноправан са осталима у ловству Србије.

Због тога смо предложили да се, пре доношења Закона о дивљачи и ловству, изврши допуна Закона о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса, у делу којим се одређују субјекти који ту делатност могу обављати, (**члан 3. став 2.**) и дода: **"и друга правна лица"**, чиме би се укључила и ловачка удружења, која би, свакако, морала да испуне све услове за обављање делатности из тог закона.

Осим изнетог, морам да истакнем и:

- да је у актима Савеза, на које одговарате, изнето низ конкретних предлога у вези концепције и садржине Нацрта закона, на које не дајете никакво изјашњење, већ се бавите историјатом доношења тог акта и персоналним питањима, са којима немате никакве везе, јер у томе нисте учествовали;
- да је министар, решењем, дао сагласност на све уговоре о међусобним правима и обавезама у погледу газдовања ловиштима, које је Савез закључио са ловачким удружењима;
- да Ловачки савез Србије никада није тражио да се, било којим прописом, ограничи уставом загарантована слобода удруживања и право да се остане изван сваког удружења, напротив, ми само покушавамо да обезбедимо и за ловачка удружења једнак правни положај у ловству Србије, што је, како смо рекли, онемогућено важећим Законом о јавним предузећима и обављању делатности од општег интереса;

- да важећи Закон о ловству није донео Ловачки савез Србије већ Народна Скупштина Републике Србије, а да је Ваш закључак о супротности одредби важећег Закона о ловству, којима су Ловачком савезу Србије пренета овлашћења за вршење послова државне управе и члана 4. Закона о државној управи, неоснован, што се види и из Ваших навода, (поједини послови државне управе могу се поверити “и другим организацијама”, што Ловачки савез Србије свакако јесте);
- да, како је наведено, Нацрт закона не даје могућност ловачким удружењима да у равноправном надметању са осталим правним лицима остваре право да врше послове коришћења, управљања, заштите и унапређење дивљачи;
- да се све што се наводи као циљ доношења новог закона, може постићи и уз уважавање наших предлога и стварање услова да ловачка удружења буду субјект у ловству Србије, као што су то у многим другим земљама;
- да Нацрт закона предвиђа невероватну централизацију овлашћења на нивоу државних, односно покрајинских органа, (30 орган државне управе надлежан за послове ловства, 17 министар, 15 савет за ловство, укупно 62), не уважавајући тренутне кадровске потенцијале тог министарства у области ловства, нити опредељење на смањењу државне администрације;

На крају Вас молим, обзиром да у претходном периоду нисте учествовали у изради Нацрта закона, да не подлегнете ничијој сујети и размотрите до сада изнете предлоге Ловачког савеза Србије без оптерећења, руководећи се општим интересима на унапређењу и заштити дивљачи и уважавајући објективну ситуацију, мишљења и препоруке међународних консултаната из мисије FAO и искуства суседних држава, где посебно истичем важећи Закон о ловству Републике Хрватске.

Достављено: - Наслову;

- Председнику Владе Републике Србије;
- Министру пољопривреде, шумарства и водопривреде.

С поштовањем,

проф. др Зоран Поповић

Ванредни професор предмета Ловна привреда на
Пољопривредном факултету Универзитета у Београду
и председник Ловачког савеза Србије